

[Christmas Møller.]

sætter saa overordentlig Pris paa. (*Aksel Larsen*: Hvilken Forbindelse?).

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, at jeg er naturligvis enig med den højtærede Minister i, at man skal kunne behandle Spørgsmaal her i det høje Ting for sig og uden at kræve Tilsagn paa alle mulige andre Omraader. Men naar man ser paa Indtægterne for en meget stor Del af Befolkningen og f. Eks. sammenligner Lønningerne for unge Industriarbejdere og for voksne Landarbejdere, da er det ikke underligt eller meningsløst at spørge: Vil Regeringen, naar man mere og mere kommer ind paa Statsregulering af saadanne Forhold, da ikke gøre noget ogsaa for Landbruget? Dette er et rimeligt og naturligt Spørgsmaal.

Endelig maa jeg maaske — idet jeg vel egentlig ikke engang behøver at oplyse, at den stillede Dagsorden ikke har tiltrækkende Egenskaber for os — sige til den højtærede Finansminister, at jeg kan nu ikke og vilde ikke, hvis jeg havde været ham, være særlig forarget over, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stiller Dagsordener saa her og saa der. Paa mig virkede den højtærede Finansministers Forargelse egentlig som en Bekræftelse paa Ordet, hvorledes det, som vi alle ved, gik Fanden, da han blev gammel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente altsaa intet som helst med sine Bemærkninger om Nordisk Fjer. Han mente kun, at for at bortlede Opmærksomheden fra det, jeg havde sagt, maatte han finde et Paaskud til at sige: Sovjetunionen. Det minder mig om visse Folk, som, naar de diskuterer og ikke kan klare sig, bare bruger at række Tunge ad Modstanderen; det har det ærede Medlem maaske lært af en af sine Partifæller, som er flink til aandeligt talt at gøre dette.

Maa jeg sige til den højtærede Minister, at der lægges Loft over Lønningerne derved, at man nu gennem Statsforanstaltninger fastsætter Lønninger af en bestemt Højde og forhindrer, at de stiger i de to kommende Aar, forhindrer Strejker o. lign., hvorved man kunde tvinge Lønningerne i Vejret.

Ministeren siger, at mit Formaal er at forhindre, at vi undgaar den Arbejdsstandsning. Ja, det er jo nu en Strejke, der er varslet, og hvis det kun drejede sig om at undgaar Arbejdsstandsningen, kunde det

maaske klares paa anden Maade. (*Christmas Møller*: Hvordan?). Det ved Ministeren og Fagforeningsfolkene her i Salen sikkert godt. (*Christmas Møller*: Ja, men vi andre vilde gerne vide, hvad det ærede Medlem mener). Ja, men jeg føler ingen som helst Trang til at tilfredsstille det ærede Medlems Videbegærlighed, saa varmt er Forholdet ikke imellem os, selv om Ministeren somme Tider mener noget andet. Men undgaa Arbejdsstandsning det kan man uhyre let, Regeringen har jo Flertal baade i Folketing og Landsting og kunde gennemføre en Lov, hvorved man f. Eks. imødekom de beskedne Krav, som Arbejderne har rejst under Forhandlingerne med Arbejdsgiverne, saa undgaar vi ogsaa en Arbejdsstandsning, men ganske vist paa et andet Grundlag end det, der er fastsat i Mæglingsforslaget.

Ministeren mente, at Folketinget snart skulde være gammelt nok til ikke at drage mange andre Ting ind i Debatten og ikke ende enhver Debat med en Dagsorden. Herefter beder jeg undskyldte, at jeg har studeret Historien, hvad der skete i sin Tid, og forsøgt i al Beskedenhed at tage ved Lære efter de største og bedste Forbilleder, som nu engang findes kan. I øvrigt har den højtærede Minister selv været ude om det, for han sagde herfra, at det er umuligt, samtidig med at man lovgiver om en Arbejdskonflikt, at røre ved Industriens høje Udbytter. Ja, saa fandt jeg mig foranlediget til i skriftlig Form at oplyse om, at jeg finder det i høj Grad muligt, og hvorledes jeg anser det for muligt — og saa synes jeg ikke, Ministeren skal skalde mig ud bagefter for en saadan Oplysning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det kan jo være udmærket, at et Oppositionsparti, enten det er det ene eller det andet, ved Lejlighed stiller en Dagsorden, fordi den, undertiden i alt Fald, paa en skarp og klar Maade kan tilkendegive, hvad det paagældende Parti mener i den foreliggende Situation over for et Forslag, som man behandler. Men jeg er enig i de Betragtninger, der er fremsat fra anden Side, at man heller ikke skal misbruge dette Vaaben, om man maa kalde det saa, som man har fra Oppositionens Side, og det synes jeg, der undertiden kan være nogen Tilbøjelighed til fra visse Smaapartiets Side her i den danske Rigsdag. Nu er der stillet et Forslag om Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen fra Repræsentanten for Det kommunistiske Parti.